Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

4. juli 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, nr. 2) – kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt – stedet for skadens indtræden – kartel, der er blevet erklæret i strid med artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde – datterselskaber etableret i forskellige medlemsstater – direkte skade, som udelukkende datterselskaberne har lidt – moderselskabets erstatningssøgsmål – begrebet »økonomisk enhed««

I sag C-425/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Kúria (øverste domstol, Ungarn) ved afgørelse af 7. juni 2022, indgået til Domstolen den 28. juni 2022, i sagen

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

mod

Mercedes-Benz Group AG,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Femte Afdeling, og dommerne M. Ilešič (refererende dommer), I. Jarukaitis og D. Gratsias,

generaladvokat: N. Emiliou,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. ved ügyvédek G. Kutai, D. Petrányi og Sz. Szendrő,

* Processprog: ungarsk.

– Mercedes-Benz Group AG ved ügyvédek K. Hetényi, M. Kovács og A. Turi, Rechtsanwälte M. Kocí og C. von Köckritz,

– den tjekkiske regering ved M. Smolek, A. Edelmannová og J. Vláčil, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved V. Bottka, G. Meessen og S. Noë, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. februar 2024,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (herefter »MOL«) og Mercedes-Benz Group AG vedrørende MOL's krav om erstatning for den skade, som MOL mener at have lidt som følge af Mercedes-Benz Groups konkurrencebegrænsende adfærd i strid med artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 (EFT 1994, L 1, s. 3, herefter »EØS-aftalen«).

Retsforskrifter

Forordning nr. 864/2007

3 Syvende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT 2007, L 199, s. 40) har følgende ordlyd:

»Denne forordnings materielle anvendelsesområde og bestemmelser bør stemme overens med [forordning nr. 1215/2012] og med instrumenter vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser.«

4 Denne forordnings artikel 6, stk. 3, litra a), med overskriften »Illoyal konkurrence og handlinger, der begrænser den frie konkurrence« bestemmer:

»På en forpligtelse uden for kontrakt, der udspringer af en konkurrencebegrænsning, anvendes loven i det land, hvor markedet påvirkes eller vil kunne blive påvirket.«

Forordning nr. 1215/2012

5 I 15. og 16. betragtning til forordning nr. 1215/2012 anføres:

»(15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtes bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.

(16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtes bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelser af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.«

6 Denne forordnings artikel 4, stk. 1, er affattet således:

»Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«

7 Den nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, fastsætter:

»Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i [...] afdeling 2-7 [i kapitel II].«

8 Kapitel II i forordning nr. 1215/2012 med overskriften »Kompetence« indeholder bl.a. en afdeling 2 med overskriften »Specielle kompetenceregler«. Denne forordnings artikel 7, nr. 2), som er indeholdt i nævnte afdeling 2, har følgende ordlyd:

»En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:

[...]

2) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå[.]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9 MOL, der er en virksomhed med hjemsted i Ungarn, ejer kontrollerende kapitalandele i flere datterselskaber med hjemsted i forskellige medlemsstater, nemlig Moltrans Kft. med hjemsted i Ungarn, INA d.d. med hjemsted i Kroatien, Panta Distribuzione SpA og Nelsa Srl med hjemsted i Italien, Roth Energie GmbH med hjemsted i Østrig og Slovnaft a.s. med hjemsted i Slovakiet.

10 Den 19. juli 2016 vedtog Europa-Kommissionen afgørelse C(2016) 4673 final om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39523 – Lastbiler) (EUT 2017, C 108, s. 6).

11 Ved denne afgørelse fastslog Kommissionen, at der forelå et kartel, hvori Mercedes-Benz Group og 15 internationale lastbilproducenter deltog. Kommissionen var af den opfattelse, at dette kartel, der havde til formål at samordne bruttolistepriser for mellemstore og tunge lastbiler, udgjorde en vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, som forbyder karteller og andre former for konkurrencebegrænsende handelspraksis. Kommissionen fandt, at denne overtrædelse havde varet fra den 17. januar 1997 til den 18. januar 2011 og omfattede hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

12 MOL's datterselskaber købte eller leasede indirekte i alt 71 lastbiler af Mercedes-Benz Group i overtrædelsesperioden.

13 MOL anlagde den 14. oktober 2019 et erstatningssøgsmål mod Mercedes-Benz Group ved Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn), til støtte for hvilket selskabet gjorde gældende, at det havde lidt et tab svarende til de meromkostninger, som dets datterselskaber uretmæssigt havde betalt som følge af den konkurrencebegrænsende adfærd, som Kommissionen havde sanktioneret.

14 I forbindelse med dette krav støttede MOL sig på begrebet »økonomisk enhed«. Selskabet anførte således, at der var international kompetence for de ungarske domstole på grundlag af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, idet det gjorde gældende, at selskabets hjemsted, der er centret for de økonomiske og finansielle interesser i den koncern, som det udgør sammen med sine datterselskaber, var det sted, hvor »skadetilføjelsen« som omhandlet i denne bestemmelse var foregået.

15 Mercedes-Benz Group fremsatte en indsigelse om manglende kompetence og bestred, at den ret, ved hvilken sagen var anlagt, kunne have kompetence på grundlag af den påberåbte bestemmelse.

16 Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) tog denne indsigelse til følge og bemærkede, at den specielle kompetenceregel i artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes strengt og alene kan anvendes, såfremt der foreligger en særlig nær tilknytning mellem den ret, hvor sagen er anlagt, og genstanden for tvisten. Den fastslog i så henseende, at det ikke var MOL, der havde betalt de kunstigt forhøjede priser, men dets datterselskaber etableret i andre EU-medlemsstater, og det følgelig var disse datterselskaber, der havde lidt skade ved den pågældende konkurrencefordrejning. Den skade, som MOL havde lidt, var omvendt rent økonomisk, hvilket ikke gjorde det muligt at anse selskabets hjemsted for at være det sted, hvor skadetilføjelsen var foregået som omhandlet i artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, og ikke kunne føre til fastlæggelse af kompetence for den ungarske domstol.

17 Denne rets afgørelse blev efter appel stadfæstet af Fővárosi Ítélőtábla (den regionale appeldomstol i Budapest, Ungarn), som fastslog, at teorien om en økonomisk enhed ifølge Domstolens praksis alene finder anvendelse med henblik på fastlæggelsen af ansvar for overtrædelser af konkurrenceretten, og at den skadelidte part nærmere bestemt ikke kan påberåbe sig denne med henblik på at fastlægge værnetinget. Appeldomstolen bemærkede, at kompetencen i henhold til nævnte forordnings artikel 7, nr. 2), i overensstemmelse med dom af 21. maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), skulle afgøres på grundlag af den skadelidtes hjemsted og ikke på grundlag af moderselskabets hjemsted.

18 MOL har iværksat kassationsappel ved Kúria (øverste domstol, Ungarn) med påstand om, at denne ret ophæver kendelsen afsagt af Fővárosi Ítélőtábla (den regionale appeldomstol i Budapest) og fortsætter sagen for de retter, der tidligere har behandlet den.

19 MOL har i det væsentlige gjort gældende, at teorien om en økonomisk enhed er relevant for vurderingen af de ungarske retters kompetence i tvisten i hovedsagen, og at MOL som eneindehaver af kontrollen med den koncern, som selskabet danner sammen med sine datterselskaber, er direkte involveret i disse datterselskabers drift, uanset om den er rentabel eller tabsgivende.

20 Mercedes-Benz Group har svaret, at sagsøgeren i hovedsagen ikke havde købt nogen af de lastbiler, der var berørt af det pågældende kartel, og at denne derfor ikke havde lidt nogen skade. Mercedes-Benz Group har desuden gjort gældende, at teorien om en økonomisk enhed ikke finder anvendelse ved fastlæggelsen af de ungarske retters kompetence, og at en sådan tilgang ikke understøttes af Domstolens praksis.

21 I denne henseende har den forelæggende ret anført, at Domstolens praksis gør det muligt for offeret for en konkurrencebegrænsende praksis at anlægge et erstatningssøgsmål mod den ene eller den anden af de juridiske enheder, som udgør en økonomisk enhed. Domstolen har imidlertid endnu ikke i forbindelse med fortolkningen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 udtalt sig om, hvorvidt teorien om en økonomisk enhed med føje kan påberåbes, når denne enhed er offeret og ikke ophavsmanden til den konkurrencebegrænsende overtrædelse.

22 Under disse omstændigheder har Kúria (øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Når et moderselskab anlægger en erstatningssag på grund af et andet selskabs konkurrencebegrænsende adfærd med henblik på at opnå erstatning for den skade, som denne adfærd udelukkende har forvoldt dets datterselskaber, skal retternes kompetence da fastlægges på grundlag af moderselskabets hjemsted som det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, nr. 2), i [forordning nr. 1215/2012]?

2) Er det relevant for anvendelsen af [...] artikel 7, nr. 2)[, i forordning nr. 1215/2012,] at visse af datterselskaberne ikke tilhørte moderselskabets koncern på tidspunktet for de forskellige erhvervelser, der er genstand for tvisten?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

23 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« omfatter hjemstedet for et moderselskab, der anlægger sag om erstatning for skade, som udelukkende dets datterselskaber har lidt som følge af en tredjemands konkurrencebegrænsende adfærd som omhandlet i artikel 101 TEUF, hvis det gøres gældende, at moderselskabet og datterselskaberne er en del af den samme økonomiske enhed.

24 Indledningsvis skal det bemærkes, at der, som det fremgår af fast retspraksis, ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. bl.a. dom af 8.2.2024, Inkreal, C-566/22, EU:C:2024:123, præmis 15).

25 Hvad angår ordlyden af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 fremgår det af denne bestemmelse, at en person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat i sager om erstatning uden for kontrakt ved retten på »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«.

26 Domstolen har gentagne gange fastslået, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1), der svarer til artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, omhandler både stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed, der ligger til grund for denne skade, således at sagsøgte efter sagsøgerens valg kan sagsøges ved retten på det ene eller det andet af disse to steder (dom af 15.7.2021, Volvo m.fl., C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

27 Domstolen har allerede haft lejlighed til i dom af 29. juli 2019, Tibor-Trans (C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 33), der vedrørte den samme overtrædelse af konkurrencereglerne som den i tvisten i hovedsagen omhandlede, at præcisere, at når det marked, der påvirkes af den konkurrencebegrænsende adfærd, befinder sig i den medlemsstat, på hvis område den påståede skade angiveligt er indtrådt, skal det fastslås, at stedet for skadens indtræden med henblik på anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 befinder sig i denne medlemsstat (jf. også i denne retning dom af 15.7.2021, Volvo m.fl., C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 31).

28 Desuden har Domstolen fastslået, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« ikke kan fortolkes så bredt, at det omfatter ethvert sted, hvor der kan opstå skadevirkninger af et forhold, som allerede har forvoldt en skade, der faktisk er indtrådt et andet sted. Begrebet kan derfor ikke fortolkes således, at det omfatter det sted, hvor skadelidte hævder at have lidt et formuetab som følge af en skade, der oprindelig er indtrådt og lidt af ham i en anden stat (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

29 Domstolen har ligeledes fastslået, at et tab, som blot er en indirekte følge af det tab, der oprindelig er påført andre personer, der direkte har lidt skade ved en skadetilføjelse, der er indtruffet et andet sted end det, hvor den indirekte skadelidte derefter har haft et tab, ikke kan danne grundlag for en stedlig kompetence i henhold til artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 (jf. i denne retning dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at det i det foreliggende tilfælde kun er datterselskaberne med hjemsted i forskellige medlemsstater, der direkte har lidt det tab, som MOL har påberåbt sig, nemlig den meromkostning, der blev betalt som følge af de kunstigt høje priser, der blev anvendt ved køb eller leasing af de i hovedsagen omhandlede 71 lastbiler, som følge af hemmelige aftaler, der udgjorde en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF.

31 Det må således konstateres, at den ret, der har international og stedlig kompetence på grundlag af det sted, hvor den i hovedsagen omhandlede skade er indtrådt, enten er den ret, i hvis retskreds det datterselskab, der hævder at have lidt skade, har købt eller leaset de goder, der er omfattet af disse aftaler, eller, hvis dette datterselskab har købt eller leaset flere steder, den ret, i hvis retskreds datterselskabets hjemsted befinder sig.

32 Selv om MOL ikke selv erhvervede sådanne lastbiler og dermed heller ikke led direkte skade som følge af den nævnte overtrædelse, har selskabet gjort gældende, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« skal fortolkes i lyset af begrebet »økonomisk enhed«, der anvendes inden for konkurrenceretten.

33 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det generelt antages, at et moderselskab og dets datterselskab anses for at udgøre en økonomisk enhed, når sidstnævnte i det væsentlige er genstand for en afgørende indflydelse, der udøves af førstnævnte, og ikke agerer selvstændigt (jf. i denne retning dom af 27.4.2017, Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen, C-516/15 P, EU:C:2017:314, præmis 52 og 53, og af 6.10.2021, Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, præmis 43).

34 I en sådan situation vil hele koncernen blive anset for en »virksomhed«, der er adressat for konkurrencereglerne, som koncernens medlemmer som helhed skal overholde, og som udløser et solidarisk ansvar (jf. i denne retning dom af 6.10.2021, Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, præmis 39-44 og den deri nævnte retspraksis).

35 I det foreliggende tilfælde har MOL gjort gældende, at for så vidt som overtrædelsen af konkurrenceretten medfører et solidarisk ansvar inden for den økonomiske enhed som helhed, bør der foretages en omvendt anvendelse af det samme princip, når der er tale om et erstatningskrav som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, der berører et medlem af den økonomiske enhed.

36 Ifølge MOL kan begrebet økonomisk enhed ikke have forskellig betydning, alt efter om den pågældende virksomhed er sagsøger eller sagsøgt. Moderselskabets hjemsted skal derfor anses for at være »stedet for skadens indtræden« med henblik på anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, selv om det udelukkende er dette selskabs datterselskaber, der har lidt direkte skade.

37 Som generaladvokaten har anført i punkt 71-73 i forslaget til afgørelse, bemærkes for det første, at MOL's argumentation ikke er understøttet af Domstolens praksis. Dernæst er den i strid med de principper, der ligger til grund for kompetencereglen i artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, nemlig med formålet om kompetencereglernes nærhed og forudsigelighed og om sammenhæng mellem værneting og lovvalg. Endelig er den omstændighed, at teorien om en økonomisk enhed ikke finder anvendelse på fastlæggelsen af »stedet for skadens indtræden« med henblik på anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, ikke en hindring for at fremsætte krav om erstatning for skade forvoldt af en overtrædelse af konkurrenceretten under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.

38 Hvad angår kompetencereglernes mål om nærhed og forudsigelighed fremgår det af Domstolens praksis dels, at retterne i den medlemsstat, hvor det påvirkede marked er beliggende, er bedst placeret til at behandle sådanne erstatningssøgsmål, dels at en erhvervsdrivende, der udøver konkurrencebegrænsende adfærd, med rimelighed kan forvente at blive sagsøgt ved retterne på det sted, hvor den pågældendes adfærd har fordrejet reglerne om en sund konkurrence (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 34).

39 I overensstemmelse med 15. betragtning til forordning nr. 1215/2012 bør kompetencereglerne desuden være baseret på sagsøgtes bopæl som det principielle kriterium i henhold til forordningens artikel 4.

40 Hvad angår formålet om sammenhæng mellem værnetinget og den lov, der finder anvendelse, har Domstolen fastslået, at en fastlæggelse af, at stedet for skadens indtræden befinder sig på det påvirkede marked, også er i overensstemmelse med homogenitetskravene i syvende betragtning til forordning nr. 864/2007, for så vidt som det følger af denne forordnings artikel 6, stk. 3, litra a), at den lov, der finder anvendelse på erstatningssøgsmål i forbindelse med en konkurrencebegrænsende handling, er loven i det land, hvor markedet påvirkes eller vil kunne blive påvirket (dom af 15.7.2021, Volvo m.fl., C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 31 og 32 og den deri nævnte retspraksis).

41 Hvad desuden angår argumentet om, at det er en hindring for at fremsætte krav om erstatning for skade som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, hvis begrebet »økonomisk enhed« ikke finder anvendelse på fastlæggelsen af »stedet for skadens indtræden« med henblik på anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012, skal det bemærkes, at kompetencereglerne, således som også generaladvokaten har anført i punkt 97 i forslaget til afgørelse, ikke forhindrer de påståede ofre for en konkurrencebegrænsende adfærd i at gøre deres ret til erstatning gældende.

42 Ifølge hovedreglen om værneting, der fremgår af forordning nr. 1215/2012, står det altid ofrene for en sådan overtrædelse frit for at anlægge sag ved retten på det sted, hvor ophavsmanden til overtrædelsen har bopæl, i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 1.

43 Som anført i denne doms præmis 27 gør artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 det imidlertid muligt på det marked, der er påvirket af hemmelige aftaler om fastsættelse og forhøjelse af priser på goder, at anlægge sag enten ved retten i den retskreds, hvor den virksomhed, der mener sig krænket, har købt de goder, der er omfattet af de nævnte aftaler, eller, i tilfælde af køb foretaget af denne virksomhed flere steder, ved retten i den retskreds, hvor virksomheden har sit hjemsted (jf. i denne retning dom af 15.7.2021, Volvo m.fl., C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 43).

44 Følgelig er formålene om kompetencereglernes nærhed og forudsigelighed og om sammenhæng mellem værnetinget og den lov, der finder anvendelse, samt den omstændighed, at der intet er til hinder for at fremsætte et krav om erstatning for skade som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, der påvirker et medlem af den økonomiske enhed, til hinder for en omvendt anvendelse af begrebet »økonomisk enhed« med henblik på at fastlægge stedet for skadens indtræden i overensstemmelse med artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012.

45 Domstolen har desuden fastslået, at hensynet til retssikkerheden kræver, at den nationale ret, som har fået en sag forelagt, uden vanskeligheder kan tage stilling til, om den er kompetent, uden at skulle undersøge sagen i realiteten (dom af 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, præmis 61, og af 8.2.2024, Inkreal, C-566/22, EU:C:2024:123, præmis 27).

46 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« ikke omfatter hjemstedet for et moderselskab, der anlægger sag om erstatning for skade, som udelukkende dets datterselskaber har lidt som følge af en tredjemands konkurrencebegrænsende adfærd, der udgør en overtrædelse af artikel 101 TEUF, selv om det gøres gældende, at moderselskabet og datterselskaberne er en del af den samme økonomiske enhed.

Det andet spørgsmål

47 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om det med henblik på anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 er relevant, at de pågældende datterselskaber endnu ikke var kontrolleret af moderselskabet på tidspunktet for købet af visse varer, der var genstand for en overtrædelse af artikel 101 TEUF.

48 Det skal bemærkes, at dette spørgsmål tager udgangspunkt i den forudsætning, at artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 kan fortolkes således, at begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« kan omfatte hjemstedet for det moderselskab, der anlægger sag om erstatning for direkte skade, som dets datterselskaber har lidt som følge af en tredjemands konkurrencebegrænsende adfærd.

49 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det ufornødent at besvare det andet spørgsmål.

Sagsomkostninger

50 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

skal fortolkes således, at

begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« ikke omfatter hjemstedet for et moderselskab, der anlægger sag om erstatning for skade, som udelukkende dets datterselskaber har lidt som følge af en tredjemands konkurrencebegrænsende adfærd, der udgør en overtrædelse af artikel 101 TEUF, selv om det gøres gældende, at moderselskabet og datterselskaberne er en del af den samme økonomiske enhed.

Underskrifter